

தபரத துப் பார்வகை கு தரே பபுலத தான இரூந் தது. தரூக் கு உரிய சிற்பங் களனூ அழகனூ இலலை. தரே பபுன ற வபிவில இரூந் தது. பாடயைதை தபிக் குவது பபுல அததை தபிக் கிக் ககூண்டூ வந் தார கள் . பிளாஸ்டிக் குடங் கள் , பக் ககெட் டுகள் , கழிவூப் பபுரூட கள் , டியபிப் லகெட் டுகள் , மினசார ஓயர் கள் என று தாறுமாறாய் அந் தத் தரே வபிவமபை பில் இரூந் தன. கபிரந் து கவனிக் கிற பபுதூ ஓரூ தரே வபிவம தான . ஆனால மூழுக க கழிவூ மற றும்குப் பபைப் பபுரூட களால் ஆனது என று தரிரிந் தது அப் பாசாமிக் கு. பாடயைபைப் பபுல அததை தபிக் கிக் ககூண்டூ வந் தவர கள் ஏதனூ சப்தமிட் டு வரூவது தரிரிந் தது. தரூக் குப் பின னால் இரூவர இரூவராக வரிசயைாக வந் து ககூண்டிரூந் தனர . அவர களும் ஏதனூ சப்தமிட் டு வரூவது தரிரிந் தது. பனேர களும் , வாசக அட டகைகளும் பிபித தபபி வந் து ககூண்டிரூந் தனர . அவர கள் மகெல் ல நரூங்க ககூஷங் கள் பூரிய ஆரம பித தன. சின ன ஊர் வலம தான . அட என ன... மாவட ட ஆட சியர் அலுவலகத் துள் புகுகிறதே ஊர் வலம . ஓரூவாரமாய் பபுலீ ஸ் காவலால் திணறியது மாவட ட ஆட சியர் அலுவலகம் . இன றகைக் குக் ககூண்டாம . ஓரூரூவர பத திரம் எழூதும் இடத் தில் தனெப் பட் டார கள் . ஊர் வலம் காமப் பவூண்டுகள் புகூந் தது. ககூஷங் கள் சற று உரத துக கிளம் பின . ஊர் வலத் தயாரும் தடூக் கவில லை.

கூப் பை இல் லாத உலகத் தை உரூவாக் குவனூம் . பிளாஸ்டிக் இல் லா உலகம் தவேை. கழிவூகளை ககூசாக் குவனூம் என ற வாசகங் கள் பனேர களில் தனெப் பட் டன. கழிவூப் பபுரூட களால் ஆன தரே நகரந் து சனெ று ககூண்டிரூந் தது. வாசல் மூகப் பில்

2.

அந் தத் தரேவை வைத் தார கள் . ககூஷங் கள் தகூடரந் து ககூண்டிரூந் தன. நடூத் தர வயதுக் காரர் மிடூக் குடன பூடகை சபூழ வந் து நின றார . தரேசைச் சூமந் து வந் தவன் ஓரூ மனூவை அவரிடம் ககூடூத் தான . அவரூம் அதவை வாங் கிக் ககூண்டூ மகெல் லியதூகப் பூன்னகதை தார . ககூகபிப் பியபபி உள்ளனூ மனூவூடன திரூம்பிச் சனெ றார .

தரே மீ ண்டும் வலம் வர ஆயத் தமாவது பபுலிரூந் தது. காமப் பவூண்ட் வலதுபூற

மபலகைக்குச் சனெற்தது. வாய் திறந்த சிமணெட்ட் குப்பதைத் துடட்டி குப்பகைகளைச் சும்ந்து கடுண்டு கிடந்தது. துரே அதில் சாயத்தாரகள். பிளாஸ்டிக் புருட்கள் சடசடவனெறச் சபத்ததுடன் அதன் வாய்க்குள் சனெற்து மறறைந்தன. புனேரகளை சுருட்டிக் கடுண்டவர்கள் கக்கத்தில் இடுக்கிக் கடுண்டார்கள். அட்டை வாசகங்களவைத் திருந்தவர்கள் வாய் பிளந்த குப்பதைத் துடட்டிக் குநகர்ந்தார்கள்.

இனறகைக்கு மனுநாள் என்ப்து ஞாபகம் வந்தது அப்பாசாமிக் கு. ஓருவாரமாய் புலீஸ் பாதுகாப்பு காரணமாய் உள்ளே நுழைந்துவிட முடியவில்லை. மனுநாள் என்ப்தால் எந்தத் தடயும் இல்லலை என்ப்து புலீஸ் எல்லாரும் சகஜமாய் நுழைந்து கடுண்டிருக்கிறார்கள் என்று புட்டது. மதுலில் மனு ஓனறவை எழுதி விடவணெட்டும் என்றிருந்தது. இது ருமப நாளாய் தவணையாய் இருக்கிறது.

இன்னுரு தவணை விசயம் ரசேன் கார்பிற்கு கப்டுதல் இணைப்புத் துள் ஓட்டுவது. புனை மாதம் முப்பதாம் துதீ கடசை என்று அறிவிப்பு வந்தது, அப்புறம் நீட்டித்தார்கள். எப்புது புனாலும் ரசேன் கடயில் துரே த்திருவிழா பாரக்க வந்த கப்ட்டம் புலீஸ் இருந்து கடுண்டே இருந்தது. திருச்சலை வத்தின புயரை நீக்க வணெட்டும். அப்படியுதும் துவையில்லை. எப்புது வணெட்டும் அவன் வந்து விடலாம். குடும்ப அட்டையில் அவன் புயர் இருப்பது கப்ட் இருப்பது புலீஸ் நினைப்பு வந்தது அவருக்கு.

கிராமத்திலிருந்து கிளம்பும் புது துரே முட்டியகை கடந்து வந்தது ஞாபகம் வந்தது. துரே முட்டியிலிருந்து வளையே துரே இழுத்து வந்து வயிலில் காயப்புட்பு புலீஸ் புட்புருந்தார்கள். அழுக்கடனை புனை துரேன் மரச்சிற்பங்களதைத் துடதைத் துக் கடுண்டிருந்தார்கள். லசான கறுப்பு கலந்த வர்ணத்தை அடிக் கும் வலையும் துடரந்து கடுண்டிருந்தது.

3

துரே சலை வத்தை ஊருக்கு துரே திருவிழாவிற்கு வர ஆயத்தமான இருக்கும்படி அப்பாசாமி கடிதம் எழுதி இருந்தார். "நீ புய் ஓரு வருடம் ஆகப் புகிறது. இந்த வருஷம் மாரியம் மன துரேக்கு எப்படியும் கடுஞ்சம் காசை சுரேத்துக் கடுண்டு நீ வந்து விடு. புரிய சமீப்பு இல்லையென்றாலும் வந்து புலீஸ் சலைவை சமாளித்துக் கடுள வாய் என்று எண்ணுகிறனெ. நீ மலசையாவிலிருந்து வருப்புது தங்க நககையைடு, புணத்தயைடு, எலக்ட்ரானிக் புருட்களையையே நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. நீ விரிவாய் எழுதவில்லை என்றாலும் அங்குள்ள நிலமையை நீ எழுதி உள்ள வரிகளைக் கடுண்டு யுக்கிக் கு முபுகிறது. நீ நிலபுற இன்னும் புல மாதங்களடு, ஆண்டுகளடு ஆகக் கப்டும் என்ப்தை என்னால் யுக்கிக் கு முபுகிறது. அதனால் உன்னிடமிருந்து எதயும் நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை என்ப்தை யுதாரத்தமாய் சடுல்லி விடுகிறனெ. உன்னபு பாரக்காமல் அம்மாவும், உன் மனவியும் அழுகையால் தங்கள் வார்த்தைகளை இக்கடிதத்தில் நிரப்புுகிறார்கள். நீ வந்து புலீஸ் மட்டும் எங்கள்கு ஆறுதல் தரும். துரே த்திருவிழா சமயம் என்ப்தால்

உறவினர்களையும் பாரக்க வாய்ப்பாக அமையும். தரேத்திருவிழாவிற் கு வருகிற மாதிரி உன் விடும்முறை நாட்களையும், பயணத்திட்டத்தையும் வகுத்துக் கொள். உன்னை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்."

கடிதம் எழுதியபின் மீண்டு மாதங்களுக்கும் என்னன்னவோ நடந்து விட்டது. அவன் மலசீயா சிறைச்சாலையில் இருக்கிற விஷயம் வந்து சரேவகோலம் பிடித்தது. உயிருடன் இருக்கிறான் என்பது திரிந்த போது பெருமச்சு விட்டுக் கொண்டனர்.

சாவுக்கு கட்டும் சப்பரத்தமைங்கலமாக இருக்கட்டும் என்று தரே என்றும் சொல்வார்கள். பிளாஸ்டிக் கழிவுகளால் ஆன அந்தத் தரேகைப்பையில் போட்டார்கள். சப்பரமோ தரே மண்ணாகும். இந்தப் பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் மண்ணாகாதே. நின்னவர்களும் மக்காமல் வாழ்க்கை முழுக்க நிற்கும்.

அப்பாசாமிக்கு கிராமத்து தரே மிகவும் பிடிக்கும் வவ்வறே பபிகளாக அது உயர்ந்து கடிப்பாவதை அதிசயமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். யாளிகளும் அவற்றின் வாயிலிருந்து தொங்கும் விளக்கங்களும் வளிச்சம் பரப்பி எரிவதைப் போலிருக்கும். நடனமாடும், அபிநயக்கும் தவேர்கள் சின்ன உருவங்களாய் நரேத்தியாக இருக்கும். அவற்றின் இடையில் ஒளிநீர் இருக்கும் இரூட்டு அவரை பயமுறுத்திக் கொண்டே இருக்கும். பெரிய கற்களையெல்லாம் கொடுத்து தரே நிலையில் அழுக்கடந்தது கிடப்பதைப் பாரக்க சங்கடமாக இருக்கும். சீக்கிரம் அழுக்கு

4

பரவிவிடும். தரேத்திருவிழா சமயங்களில் நரேச்சகைக்காக தரேன் அடியில் மஞ்சள் துணியை ஒற்றை ரப்பாய் காணிக்கையோடு சரேத்து சிலர் கட்டுவார்கள். அப்பாசாமி காணிக்கை பொட்டலம் கட்டி பல வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இவ்வருடம் திருச்செல்வத்தலை அழைத்துக் கொண்டு போய் காணிக்கை பொட்டலம் கட்ட நினைத்திருந்தார்.

"காணிக்கை பொட்டலம் கட்டலாம். மொட்டை கட்ட அபிக்கலாம். வட்டல் இருக்கறவங்க ஒரு ஆள் விடாமெ மொட்டை அபிக்கலாம். காலதெய்வம் கோவிலுக்கு கண்டிப்பாக கட்டிக் கொண்டு போகணும் எப்படியிருந்தாலும் அவன் திரும்பி வரணும்" முன்பெல்லாம் இப்படித்தான் பிரார்த்தனை அவரின் மனதிற்குள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். இப்போதெல்லாம் பிரார்த்தனை மெல்ல மறந்து போய் கவேலாய் அழுகுதான் முன் நிற்பது அவருக்கே அருவருப்பதைத் தந்தது.

மனுநாள் என்பதால் பரபரப்பாய் மக்கள் அலறந்து கொண்டிருப்பதாய் பட்டது.

முகப்பிலிருந்து உள்நோக்குமும் பாதையில் கசகசவென்று நின்று கொண்டிருந்தவர்களிடம் பரபரப்பு இருந்தது. அவசர கதியில் யாரையாவது இடித்துத் தள்ளி சங்கடப்படுத்துதிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற நினைப்பை வந்தது. மனம் கொடுக்கிற நாளில் எந்த சங்கடமும் வந்துவிடக் கூடாது. அது மனுவைக் கூட பாதித்துவிடும். மனுவின் காரிகையைக் கூடப் பின்தள்ளிவிடும் என்று நினைத்ததை எண்ணி லசோகப்புன்னகைத்துக் கொண்டார்.

மாடிப்பட்டியிலிருந்து வரிசை ஆரம்பித்தது. இப்போதே ஐம்பது பரோக்குமலே நின்றுருந்தனர். இன்னும் நாலரைந்து பரே நின்றுகூட்டித்தின் உள்நிலையில் இருந்து தப்பித்து வளியே போய்தான் நிறுக்க வேண்டியிருக்கும். அந்த ஐம்பது பரேல் ஒருவராக வந்து விட்டது குறித்த ஆறுதல் இருந்தது. அப்பாசாமி ஒரு நாள் கிளம்பும் போது திருச்செல்வத்தின் ஜாதகத்தை எடுத்து வைத்திருந்தார். இன்னும் மஞ்சளாய் மின்னியது. ஓலசைச் சுவட்டின் கீறல் போல் அதன் எழுத்து ஜாதகத்தாளமை நிக் கொண்டுவந்து திரிந்தது. அந்த ஒளியில் மகனின் எல்லாத்துயரங்களும் தொலரைந்து போவதாய் நினைத்தார்.

"இதை எதுக்கு எடுத்துட்டோ" என்றாள் மனைவி. அவள் திருச்செல்வத்தின் நிலமை எண்ணி திடும்பென படுக்கையிலிருந்து எழுந்து தமே பி அழுது ஓய்ந்துவிட்டவள். கண் முன்னால்தொலரைந்து போயிருந்தா கூட பரவாயில்லே

5

என்பாள். விமானம் ஏறி மகேத்துள் நுழைந்து தவறி விட்டவன் போலாகிவிட்டான் என்பாள்.

"இதை எதுக்கு எடுத்துட்டோ"

"ஒரு பார்வை பார்த்தல்லாம்"

"அவன் பிளடை ஏறும் போது பாதத்துதானே"

"பாத் ததுதா"

"அப்ப இல்லாதது இப்ப என்ன வரப் போகுது."

"மனசு ஆறுதலாச்சும் இருக்குமே. அவன் தலையெழுத்து என்னன்னு பக்கலாம். பெருமாள் கோயிலில்லே ஒரு அரச்சனயும்."

"அரச்சனயும் பொய். பிசாரி வாக்கும் முழுப்பொய் ஆசாரி வாக்கு அரைப் பொய் மாதிரி அது முழுப்பொய்தா. நம்மளெ நாமளே ஏமாத் திக் கறதுதா எல்லாமே பொய். அவன் தலை எழுத்து மட்டும் உண்மை"

அவள் தழதழத்த குரலில் சொல்லி அழுதாள். பெரிய மகன் நம்பிக்கையோடூதான் இருந்தான். திருமணம் என்று வந்தபின் மாறிப்போய் விட்டான். அவனுக்கு அப்பாசாமி ரஷேன் கடகைக் குப்போய் வருவது பிடிக் காது. "இந்த ரஷேன் அரிசி தின்ன உங்க காலத்தெ மறந்துட்ட நல்லதா சாப்புடங்க. இது வணைடாம்" என்று எரிச்சல்படுவான். அவன் விட்டுப் போனபின்பு அவர்களால் ரஷேன் அரிசிதான் குடும்பத்திற்கென்றானது. இளைய மகன் எப்படியோ சம்பாதித்து அதே வார்த்தைகளைச் சொல்லுவான் என்பது அப்பாசாமி மனதில் இருந்தது. மனது மட்டும் அலைபாயந்து உண்மைகளைப் பரபரத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

இதுவும் ஒரு வகை நாடகத்தலா. அவனே தன்னகை கடத்திக் கொண்டு போய் அங்கு உட்கார்ந்து கொண்டான். அல்லது இதுதீ வுக்கடத்தலா. ஏதாவது ஒரு தீ வில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டது போலிருந்தது. மலசீயா ஒரு தீ வுதானா. கடலால் சிழிப்பட்ட எல்லா நாடகமும் தீ வு என்றுதான் நினைப்பார்.. தயிலைத்தோட்டம், ரப்பர்த்தோட்டம் போட தீ வுகளுக்கு பொய் சொல்லி கடத்திக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். தொழு நோய் போன்ற பெரு வியாதிக் காரர்களென்றும்,

6

சிறகைக்கதைகளுக்கென்று தீ வுகள் இருந்திருக்கின்றன. விமானத்தில் பயணம் போய் காணாமல் போனவர்களைப் பற்றியோசிக்க ஆரம்பித்தார். காணாமல் போனவர்களில் இதுவும் ஒரு வகை என்ற எண்ணம் வந்தது. திருச்சிலெ வனும் ஒருவன். எண்ணங்களை வைத்து நாடகங்களைக் கடத்துவது அலுப்பானதாக இல்லை அவருக்கு.

எண்ணங்கள் தரே போல் ஆபி அசநத்து கொண்டிருந்தன அவர்கள்.

